

Kære Jan og Aase Fagerlund og Niels Ebbesens Venner

Desværre har jeg den triste meddelelse at fremsende, at Gunnar Thomas Moller, min ægtemand for 52 år, afgik ved døden sidste mandag den 7 ds. Født i okt 1923 og dermed nær de 94 blev han indenfor de seneste år mere og mere skrøbelig fra forskellige symptomer såsom fluid build up i begge ben, hvilket hindrede ham i at gå, eller være i stand til at gøre meget for sig selv i det hele taget. Til tider med extra fluid i den ene lunge, hvilket var galt for vejrtrækning og andre skavanker tillige ved utallige fald. (han var jo ofte stubborn og `ville selv`, et træk jeg faktisk tror hjalp ham til at leve længere, da han ikke ville lytte til gode råd, men `gøre selv`. Dette sagt på en pæn måde !)

For et par måneder siden blev vi tilbudt et værelse i stedets extra Care unit og vi tog gladeligt imod samme og Gunnar blev overført dertil. Jeg kunne nemt besøge ham hele dagen hver dag, hvilket jeg selvfølgelig flittigt benyttede mig af, så vi sammen kunne deltage i forskellig underholdning for mange handicappede residents. Masser af dejlig musik fra 40`erne og fremover fra frivillige besøgende musikere. Det var simpelthen skønt at kunne være med dertil, nu Gunnar ikke længere kunne komme omkring.

Men mandag gik det galt, i løbet af natten faldt han ud af sin seng medførende dybe blødende cuts fra faldet til begge arme og hoved. Desværre blev han først fundet på gulvet adskillige timer senere forblødt og meget kold, dog stadig ved nogen bevidsthed da jeg blev kaldt til hans værelse kl. 3 am, men tilkaldt ambulance og kort efter hospitals care kunne intet stille op. Undskyld jeg evt. går for meget i detaljer, kun for at illustrere hvor svært det kan være for gamle mennesker, når kræfter ikke længere slår til. To sønner og jeg selv nåede heldigvis frem før Gunnars åndedræt ophørte og vi er taknemlige derfor.

Et langt liv er til ende, et langt liv med mange challenges, modgang, krigsstand, utrolige oplevelser, indtage en slags `verdens erfaringer` under vore mange rejser rundt om over årene og på toppen deraf: fatherhood til 3 sønner og følge samme vokse op, - hvad mere kan man dog ønske sig i et fuldt liv ! Samme liv nu til ende . Og så glemte jeg at nævne: forblivende trofast til sit gamle fædreland foruden vort nye land HAR IKKE VÆRET EN CHALLENGE, kun ekstra glæde, for mennesker - familier over hele verden ønsker jo alle det samme: at leve i fred og frihed med egen familie og øge en indsats, når samme fred og frihed er truet.

Gunnar ville have ønsket sig i stand til at deltage i mange af NEV`s møder og projects over årene, men takket være senere modtagne velkomne oversigter over forskelligt følte han til dels at være med . Mange tak derfor Jan. Endelig bedste hilsener til Jer og til NEV og alle gode ønsker fremover

Rita Moller Australia